

Betragtning, jeg anførte derimod før, skal jeg anføre endnu en. Det vilde være en Præmie paa Apotekerne, om de kunde faa en bestandig større og større Indskrænkning i det Antal Varer, hvis Udlevering kun maatte ske paa Recept. Der er overhovedet en Bestræbelse, som gaar i Retning af at faa mindre og mindre paa Recept, og kommer man ind paa at faa Ting ved Haandløb, som der nu skal Recept til, saa maa det føre til Nedsættelse af Indtægten ved Recepturafsalget. Efter det Standpunkt, Kommissionen har indtaget, tror jeg ikke, at man let vil drifte sig til at lægge Afgiften paa Recepturafsalget. Hvad det Skema angaar, der skal bruges, bliver det Justitsministeriets Sag at affatte det, og det, her foreligger, er givet til Vejledning. Det forekommer mig, at det ærede Medlem noget undervurderer dets Godhed. Det kan jeg saa godt sige, thi jeg har ikke været med til at udarbejde det, men jeg synes, at det er fortræffeligt og omsigtsfuldt udarbejdet. Jeg tror, at det, som det ærede Medlem mente skulde mangle i det, som skulde drages fra, ogsaa findes der. Man har nedsat et Underudvalg af de bedste Kræfter, og særlig have Apotekerne været repræsenterede ved Udarbejdelsen af dette Skema. Der staar nævnt, at der under „Anlægs kapital“ skal indbefattes ikke alene, hvad der er gaaet med til Indretning af Forretningslokaler og til Anskaffelse og Udbidelse af Inventarium, men ogsaa Værdiforringelse ved Vælde og Slid, ligeledes det normalt tilstedeværende Varelagers Værdi og udestaaende Tilgodehavende. Under Nr. 9 omtales tillige Tab paa udestaaende Fordringer og deslige. Jeg tror ikke let, at der skal være noget glemmt; men det vedrører i øvrigt slet ikke Loven, thi Loven har ingen Bestemmelse om, hvad Skemaet skal indeholde; det er overladt til Justitsministeren. Vi søgte kun, da vi stillede Forslag om at lægge Afgiften paa Nettoindtægten, at paavise, at det ogsaa lod sig gøre at affatte et Skema, saa selv om der er et eller andet Smuthul deri af den Bestaffenhed, at en Apoteker kunde fradrage noget, som ikke skulde fradrages, kan han ikke let styde sig ind under en Misforstaaelse, men det vil da være en forsættlig Defraudation. — Det ærede Medlem bemærkede, at jeg var noget streng imod Skemaet; ja det kan gerne være, at det er en personlig Misforståelse, der hos mig har gjort sig gældende, en Misforståelse med, at man netop formulerede det saaledes; thi som de Herrer ville forstaa, var jeg ikke tilfreds med Affattelsen. Jeg mente, at den kunde være vanskelig at anvende; man kunde

have undgaaet Stigningen med de 600, som jeg før omtalte, og have sat 500 i Stedet for. Men med Hensyn til selve Resultatet, synes jeg, at det er godt og brugbart.

Det. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Den 4de Landstingsmand for 1ste Kredss har Ordet for en kort Bemærkning.

Det. Hansen: Med Hensyn til det Spørgsmaal, om 3dje Stykke af § 2, hvor der tales om 9,000 Kroners Indtægt, er korrekt eller ikke, gjorde det ærede Medlem, der nu satte sig, gældende, at jeg havde ikke lagt Mærke til, at det, der var Tale om, var den afgiftspligtige Sum. Sagen er den, at saa længe man er under en Indtægt af 18,000 Kr., er der Forskel mellem den virkelige Indtægt og den afgiftspligtige Sum; men i det Øjeblik, man kommer til 18,000 Kroners Indtægt og derover, falde Indtægt og afgiftspligtig Sum sammen. Jeg kan henvise det ærede Medlem til Bemærkningerne i Kommissionensbetænkningen. Der staar under Overstriften „afgiftspligtig Sum“: 18,000 Kr., og i det 2det Stykke af § 2 staar der ogsaa udtrykkelig: „Indtægter af 18,000 Kr. eller derover ville herefter være afgiftspligtige med deres fulde Beløb“, og saa begynder 3dje Stykke med, at af den afgiftspligtige Sum regnes en Afgift af $\frac{1}{8}$ af de første 1,200 Kr. o. s. v. Naar man tænker paa en Indtægt af 18,000 Kr. eller derover, saa vil det ærede Medlem vistnok erkende, at det er urigtigt at sige, at Halvdelen „begynder med 9,000 Kr. og udredes af enhver yderligere Merindtægt.“ Nej, 50 pCt. udredes af enhver yderligere Merindtægt ud over 7,200 Kr.; men det er jo vanskeligt at udtrykke den Slags matematiske Ting i Lovsproget, og naar vi ere enige om Forstaaelsen, gør det ikke saa meget. — Med Hensyn til Skemaet til Beregning af Nettoindtægten tror jeg dog, at det er for saa vidt urigtigt, som det ikke aabner Blads for de Afstrivninger, der bør finde Sted ved enhver sund Afslutning. Navnlige er der, naar Apotekeren selv ejer den Ejendom, hvor Apoteket drives, intet til Afstrivning for selve den faste Ejendom. Og saa er der en Ting, som jeg burde have gjort opmærksom paa i mit første Foredrag, dette nemlig, at man har uden videre sat 4 pCt. som det, Apotekeren maa fradrage som Rente af sin Anlægs kapital, idet man forudsætter, at det mulig er fremmede Penge, han arbejder med. Til Trods for alt, hvad vi have talt